

Н. Станевъ

Нова България

Санстефански и Берлински договори.

Преди 50 години въ малкото градче Санъ-Стефано до Цариградъ графъ Игнатиевъ седѣше въ една широка стая при голѣма кржгла маса. До него отъ дѣсна страна бѣ облегатъ на богатъ мекъ столъ главнокомандващиятъ на победоноснитѣ руски войски и български опълченци князь Николай Николаевичъ. До тѣхъ имаше още двама руски генерали. А срѣщу тѣхъ на другата страна—стояха двама турски паши съ наведени къмъ земята глави. Единъ турчинъ писарь стоеше задъ пашитѣ.

Времето бѣше студено — февруарий, та паянтовата стая съ широкитѣ прозорци трѣбваше да се затопли съ ламаринена печка, чиито криви кюнци лжкатушеха изъ стаята, а краятъ имъ излизаше навънъ презъ прозореца.

Всички мжже, насѣдали въ стаята около кржглата маса, мълчаха. Минутата бѣше много важна. Пашитѣ изглеждаха много замислени и сѣкашъ треперѣха.

Графъ Игнатиевъ стана правъ. Той разгъна единъ свитѣкъ хартии, извади нѣщо написано и го сложи на масата. Отъ свитѣка падна една карта на Балканския полуостровъ и тя бѣ сложена по срѣдата, а въ ржка графътъ взе една тетрадка и прочете: